

ERRSI TEATAJA

MÄRTS 2010

*ERRSI ÜLDKOGU JA INFOPÄEV *KAS SINA OLED JUBA KAERAJAANINUD?
*PALJU ÕNNE, HELJU MIKKEL *KES ON EESTIMAA PARIM LIHASELÕDVESTAJA
*TULEKUL ON KOOLITUSED *HÜVASTI, TÖNU LINDVET JA JOHANNES TAUL

ERRSI ÜLDKOGU JA INFOPÄEV TULEKUL

ERRSi üldkogu ja infopäev toimuvad 28. märtsil Eesti Rahvusraamatukogu konverentsisaalis. Üldkogu algab kell 11.00 ja infopäev kl. 13.30.

Üldkogu päevakord:

1. 2009 tegevusaruanne
2. 2010 tegevuskava
3. 2009 finantsaruanne
4. Uue juhatuse valimine
5. Muud küsimused

Infopäeva teemad:

1. Laulu- ja tantsupeo protsessis osalevate kollektiivide riigitoetus
2. 2011 noorte tantsupeo toimumiskoht
3. Muud aktuaalsed teemad: Kaerajaan Euroopasse, I naiste tantsupidu 2011 Jõgeval, MTP2 Rakveres

Lähtudes üldkoosoleku kvoorumini nõuetest ning tuginedes mittetulundusühingute seadusele on koosolekule mittepääseval liikmel õigus delegeerida oma hääl kirjalikult mõnele teisele üldkoosolekul osalevale ERRS liikmele.

KAERAJAANIJATE ARV AINA KASVAB

Valminud on esimene ülevaade Kaerajaan Euroopasse osalejatest. Seda saad täpsemalt vaadata siit: www.errs.ee/index.php?id=11729. Kõiki kaerajaanimisi siin kirjas ei ole, sest üks ole iga kool, rahvamaja või rühm enam tantsinud kui ERRSile teada antud. Palun teata sellest siiski aadressile kadri@errs.ee (Kadri Valner), et saaksime teada, kes, millal ja kui palju on aidanud kaerajaani Euroopasse viia.

Kõige kõrgem koht, kus kaerajaanitud, on Munamäe tipp ja sügavaim Kohtla kaevandus Virumaal. Eestist kaugem kaerajaanimise paik on USA, ent seda on tantsitud ka Türgis, Sitsiilias, Saksamaal, Kanadas, Inglismaal.

Kaerajaanimise tänavuseks kulminatsiooniks saavad rahvusvaheline tantsupäev ning üleriigiline talgupäev aprilli lõpus ja mai alguses, mil lisandub tuhandeid uusi osalejaid.

Kaerajaan on saanud endale ka uued sõnad – neid on lausa nelja laulu jagu ja lisandub veelgi. Ka neid saab vaadata ja selgekski õppida ERRSi kodulehel.

Oma sõpradele väljaspoolt Eestit saab rõõmsalt teatada, et valminud on ingliskeelne kaerajaanijate facebook: www.facebook.com/group.php?gid=361689294380

Kaerajaanimiseni!

KADRI VALNER

PALJU ÕNNE, HELJU MIKKEL

20. märtsil tähistati Tartu Ülikooli Rahvakunsti ansambli 65. tegutsemisaastat ja Helju Mikkel 85. sünnipäeva juubelikontsertiga.

Helju Mikkel ehk paljude tantsijate jaoks Memm on rahvatantsu kaitsjaks ja arendajaks olnud nooruspõlvest peale. Tema rahvatantsuõpetaja tee sai alguse juba 20-aastase noore neiuna Tartu Õpetajate Seminaris õppides. Tartu Ülikooli Rahvakunsti ansambli juhendaja sai temast

1953. aastal, kui eelmine juhendaja palus lapsepuhkusele minnes alles jäänud neli tantsupaari Mikkelil oma tiiva alla võtta. Tagasi aga naine lapsepuhkuselt ei tulnudki. Memm jäi ansambli juhendajaks 26 aastaks.

Rahvakunsti ansambli juhendamise algusaega meenutab Mikkel teatava õudustundega, sest proove pidid huviringina vähehinnatud rahvatantsijad tegema ülikooli kirikus. «See oli niivõrd jube tunne. Aga kuna ma selle kohustuse olin võtnud ja teisi ruume ei olnud, siis pidin sellest üle saama,» kirjeldab ta. Ta mõtles enda jaoks selgeks, et peab töötama, tegemata haiget kõrgemale jõule, kellele see hoone tegelikult oli ehitatud. Seda võis lunastada vaid pühendumisega, teenides headust ja ilu. Varsti said nad ruumid ülikooli keldrisse, kus oli palju segavaid poste, aga tantsijaid tuli muudkui juurde ja ansambel muutus üha populaarsemaks.

Mikkel peab oma suurimaks õnneks seda, et tantsima tulid sellised inimesed, kellega ta maailmavaatelt ja olemuselt kokku klappis. «Paljud olid maalapsed ja alles esimese-teise kursuse tudengid. Nii et olime kõik ühed naged. Aga nad olid intelligentsed ja siirad – koos tegime ühise töö huvitavaks.»

Õpilastega on tal alati olnud väga head ja usalduslikud suhted. Ka hüüdnimi Memm pandi talle juba rahvatantsutöö algusaastatel ja tõenäoliselt just sellepärast, et õpilased teda usaldasid. Näiteks võib ta rääkida lugusid, kuidas noored ikka teineteisesse kippusid ära armuma ja tal siis mõnikord tuli hommikuni suhtekolmnurki klaarida.

Oma parimaks tudengiks nimetab naine hilisemat rahvatantsu-uurijat ja -õpetajat Kristjan Toropit, kes lahkus rohkem kui kümme aastat tagasi meie seast. Memm aga loodab Toropiga kunagi veel Suurel Vankril kohtuda. «Kui tema läks ja ma sellest teada sain, vaatasin taevasse ja Suurel Vankril oli üks täht puudu. Ma vaatasin üles ja küsisin: «Kristjan, kus sa oled?» Siis hakkas see neljas täht ka särama ja mul tekkis tunne, et Kristjan ongi seal Suure Vankri peal.»

Traditsioonid Haldja talus.

Mikkel ütleb, et tema ei suuda ilma traditsioonideta elada ja tunnist ära minnes peab tal olema midagi kaasa võtta. Just sellepärast hakkasid ka rahvakunsti ansambli noored käima kevadel ja talvel tema talus Haldjal. Ikka selleks, et tähistada sügisel uute noorte tulemist ja kevadel värskete vilistlaste ärasaatmist. Kevadel korjati karikakraid ja punuti lillepärgi, sügisel toimus haljaoksaõhtu. Külaskäivad tantsijad Memmel siiani.

Kui rahvakunsti ansambel pidi kontserte andma, siis tuli sageli ette piinlikke olukordi, sest laval oli rohkem rahvast kui saalis. Rahvatantsu kutsuti pastlakultuuriks. «Rahvatantsu pandi tol ajal peokavasse kirja alles siis, kui kõige nirum deklamatsioon oli juba sees ja midagi enam üle ei olnud. Ja sealt on üles töötatud see, mis

rahvatants on praegu,» kirjeldab tänaseks III klassi Valgetähe ordeni saanud rahvatantsu edendaja toimunud arengut.

Kuid miks ikkagi on rahvatants nii populaarne ja väga paljud noored sellega niivõrd innukalt tegelevad? Memme sõnul on rahvatants lihtsalt niivõrd «juurepärane». Nii nagu ka muu rahvapärimus, kust rahvatantski on omakorda välja kasvanud. «Kui võtad kätte ja loed neid üleskirjutatud asju, võtad kätte mistahes rahvaluule ja laulad teda – missugune tekst on säääl ja missugused võrdlused!»

Eriline suhe loodusega

Tantsumemm ise jõudis rahvatantsuni kuidagi kogemata. Tema lapsepõlvkodus keegi tantsuga ei tegelenud. Küll aga mäletab ta, et soov liikuda ja ilu nautida oli tal juba väiksenä. Nimelt oli neil heinamaal lomp, mille ääres kasvas suur haraline kask. Kui pojengid hakkasid ära õitsema, siis korjas ta väikse tüdrukuna nende õielehed endale põlle kokku, ronis kase otsa ja köitis põlle okste külge. Ise laskus maapinnale ja kui oksa sakutas, siis kukkusid õielehed alla ja tüdrukuke pöörles õievihma käes.

Lillede, puude, maa ja üldse kogu loodusega on tal olnud alati väga eriline suhe. Naine on ühtaegu nii haldja-, puu-, kivi- kui ka tuleusku. Ta räägib Haldjal kasvavatest puudest nagu oma lastest. Ka Memme kunagise õpilase Külli Peterselli sõnul on Memm tõeline looduslaps.

«Ta toob oma mõtteid edasi andes alati mahlakaid võrdlusi loodusest. Talle meeldib kõik, mis on elus: linnud, loomad, lilled, puud, elav tuli ja ka kivid. Ta peab lugu kõigest, mis on kaunilt looduslähedane ja eestlaslikult rahvuslik,» pajatab Petersell.

Tantsud elust enesest

Loodusest on inspireeritud ka suurem osa Memme loodud ja tänaseks rahvatantsijate kullavaramusse kuuluvatest tantsudest. Näiteks ürgne meestetants «Tedremäng», mille tegemine võttis ideest teostuseni kokku 15 aastat. Tedremängust oli talle rääkinud isa ja kui ta tahtis luua tantsu, milles oleks sees ürgne tung, siis tundus see ainuõige variant.

Kui sammud olid ammu valmis, siis ehtsat tedremängu nägemata ei saanud tantsu lõpetada. Mõne aja pärast viis tema endine õpilane Ilmar Reidla ta Järveljale, kus selleks oli reaalne võimalus. «Hakkasime õhtul minema, kella kahe paiku öösel jõudsimme onni. Seal pidime olema täiesti vaikselt: ei tohtinud rääkida, ei ühtegi krõpsu ega kõhinat, sest tedred kuulevad enne oma pulmamängu väga hästi. Seal oli ikka täitsa vaevaline olla, kondid jäid kangeks. Aga kui see pihta hakkas...» õhkab ta.

Praegu on Memm juba üle 30 aasta pensionil. Pensionile minek tuli äkki – vaja oli pöörduda püsivalt kodutallu Haldjale. Nüüd veedabki ta päevi maal linnukesi söötes ja õhtuti oma toas kirjutades. Ikka luuletusi ja mõtisklusi. Aga enne magamaminekut laulab ta oma parimale sõbrale, 15-aastasele koer Timmule unelaulu.

Lühendatult Tartu Ülikooli ajakirjast UT

LIHASELÕDVESTUSEL VÕIDUTSES TÛ RKA

Lihaselõdvestus on iga-aastane tantsuansamblike omavaheline mõõduvõtmine, mida korraldati juba 21. korda.

Üritus koosneb tavapäraselt kahest osast - päevastest humoorikatest võistlustest ja õhtusest stiilipeost. Lihaselõdvestus algab alati kahe elusuuruses kaltsunuku Ulla ja Uuno taaskohtumisega. Ulla koos rändkarikaga on ühe aasta lihaselõdvestuse võitnud ansambli omanduses ning kaotanud ansambel saab endale Uuno ja kohustuse järgmisel aastal ise üritus korraldada. Tänavune korraldaja oli Kuljus, kes kutsus ansamblid Märjamaale.

Kuidas tuli TÛ RKA võit

Päevane programm tähendas sel korral mööda linna jooksmist ja erinevates "kooliainetes" tunnikontrollide tegemist ning õhtune pidu jätkus samas stiilis.

Kohale jõudsiime poole üheteistkümneks, koheselt algas väljas rütmika tund ja soojendusvõimlemine. Tõmbasime selga kaasavõetud roosad liibuvad riided ja lippasime nii terve päeva mööda linna ringi. Ainult kahel ansambliil oli roosasid esemeid meist rohkem ning selle alusel jäime siin kolmandaks.

Eesti keele tunnis tuli kaasavõetud tähestikku kasutades moodustada loogiline lause võimalikult paljusid tähti ära kasutades, seejuures tohtis iga täht lauses esineda vaid korra. Meie vormistasime pöördumisega küsimuse. "*Flövgor, kumb jännes tõi pühad?*" Kahjuks see vist õpetajatele väga peale ei läinud, võib-olla oli süüdi liiga islandipärane nimi, igatahes selles ülesandes olime eelviimased. Aga juba mõne aja pärast läks päev paremaks.

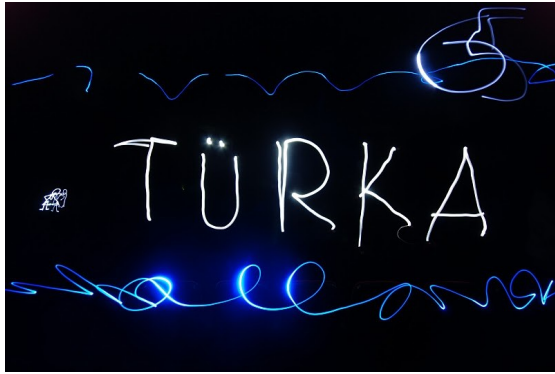
Laulmistunnis oli ülesandeks noodipildi järgi ära tunda kolme erinevast viisist koostatud popurrii, mille alusel tuli kirjutada ergutuslaul Kristjan Jaagule Tartust Riiga kõndimiseks ning see koos pillisaatega ette laulda. Igatahes selle ülesande eest napsasime kõige parema hinde. Kui mul nüüd õigesti meeles on, siis meie lauluke tuli selline:

*Kristjan Jaagukene kõnni pikal teel (Kena kevade viis)
Oi Kristjan Jaak, oi Kristjan Jaak, sammu Tartust Riiga
Oi Kristjan Jaak, lisa hoogu juurde (Kaera-Jaani viis)
Pikk on tee sul, pikk on tee (Sepa poiste viis)
Oi Kristjan Jaak, sa jõudsid kohale (Kaera-Jaani viis)*

Matemaatika tunnis arvasime kummikinda põhja-, kül- ja täispindala ning ruumala enne ja pärast täispuhumist. Arvutusi tegime pikalt ja keeruliselt, tööd ja aega kulus palju. Pingutusist hoolimata saime siit teiste ansamblitega võrreldes kehvema tulemuse.

Ajud ragistatud ja väike teekond uude kohta läbitud, algas **kirjanduse** tund, kus tuli teha kontrolltöö rahvatantsuelementide tundmises. Sammu või asendi kirjelduse järgi tuli aru saada, millega on tegemist. Ära oli vaja tunda 20 erinevat elementi. Tegime taaskord puhta töö ja saime päeva parima tulemuse. Tublid või mis!

Peagi ootas meid juba **füüsika**õpetaja, kelle tunnis tuli kehakeeles selgitada füüsikamõisteid nagu sulamissoojus, elastsuslainne, hõõrdumine, pinge ning homogeenne elektriväli. Viienda tunnina oli valitud **keemia**. Kahele inimesele joonistati näkku musta värvi märk - nemad olid süsinikud-, kolmele inimesele valge märk eristamiseks hapnikke ja kuus inimest märgistati punaselt vesinikeks. Hakati nimetama erinevaid aineid (nagu näiteks etanool, sipelghape, süsinikhape, osoon, etaan, eteen, vesi jne) ning ülesandeks oli moodustada nende ainete keemiline struktuur, kasutades eelnevalt nimetatud musta, punase ja valge märgiga inimesi. Hinnetelehele saime märkuse: Ülitublid (kiired ja vihased).

Varsti algas **kunstiõpetus**. Kasutades kaasa võetud valgusvihku tuli õhku joonistada oma ansambli nimi ja see üles pildistada. Tulemus oli väga vinge, vaata seda fotolt. Pimedas ruumis valgusega mängitud, aeti meid taas õue - **kodundustundi**. Seal tuli hakata toorest muna loopima. Tulemuse andis kirja see, kui suur on vahemaa viskaja ja püüdja vahel. See ülesanne läks meil pisut nihu, muna purunes juba esimesel katsel.

Bioloogiatus tuvastasime taimi uudsemal viisil. Paarikümne meetri kaugusel asuva rahvamaja teise korruse aknalaua oli asetatud kümme taimet, mis tuli ära tunda. Ülesande lahendamiseks võis kasutada kaasa võetud binokleid. Meie loodusteadlased suutsid kindlaks teha neli taimet, teistega läks pakkumine metsa poole.

„Koolipäeva“ lõpetas **kehaline kasvatus**, mis tähendas ette antud teksti järgi Märjamaal orienteerumist ja vastuste otsimist.

Õhtul toimunud stillipeoks saime kõik ühe meelelahutusülesande. Iga ansamblile anti üks vana eesti laul (meile anti Justamendi "Tahan lennata"), mille taustal tuli teha etteaste teemal "Jää jumalaga puberteed".

Lõpptulemusena võitlesime välja TÜ RKAle esimese lihaselõdvestuse võidu.

Paremusjärjestus nägi välja järgmine:

1. TÜ RKA
2. Tuurit-Tuurit
3. Sõprus
4. Kuljus
5. Savijalakesed
6. Tarbatu
7. Tarvanpää
8. Kajakas

Edu Kajakale järgmisel aastal lihaselõdvestuse korraldamisel!

LIINA ROOP, TÜRKA

MEHED PAKKUSID NAISTELE ELAMUSI

Naistepäeva eelõhtul kogunesid Tallinna Kalevi Spordihalli igas eas mehed, et röömustada naisperet kõige erinevamate mehelike etteastetega. Tegemist oli kolmandat aastat toimunud Eesti Meeste Turnipeoga.

Võib kindlalt väita, et nende naiste naistepäev, kes nimetatud sündmusel ei käinud, oli väga värvika elamuse võrra vaesem. Omaäolise ja kõigist teistest tantsu- ja võimlemisüritustest eristuva Turnipeo tugevaks trumbiks on täiesti vabade käte jätmise osalejatele. Osalema on oodatud nii väikesed solistidegrupid kui suured massesitused, esitada võib keerulistest elementidest koosneva võimlemiskava, lõbusa liikumiskava või särtsaka tantsukava. Ainsaks piiranguks on aeg.

Röömustav on see, et mehed ja poisid ning nende juhendajad ei ole pakutavaga kitsid – samasuguseid esitusi ei näinud, iga järgmine esineja suutis välja tulla uue ergutava ideega.

Kõige pisemad esinejad olid alla aastased, kellega isad igasuguseid akrobaatilisi trikke tegid. Mitmes teiseski esituses olid korruga võimlemisvaibal väga erinevas eas mehepojad – isad poegade, suured ja väikesed vennad.

Moduse meeste müür. *Tiit Mõtuse foto*

Sellistest kooslustest hargneb kõige selgemini lahti ka Turnipeo üks eesmärkidest – olla kokkuhoidva pere ühiseks sportlikuks perepäevaks. Tribüünidel istuva naispere silmad särasid, tükati nägi neis lausa rõõmupisaraid ja tormilist aplausi jagati kõigile esinejatele.

Mitmed poisterühmad olid lasteaedadest – kiiduväärsed liikumisõpetajad neil lasteaedadel! Esindatud olid koolid algkoolidest kõrgkoolideni, kultuurikeskused, võimlemis- ja tantsuklubid. Nautimisväärse etenduse olid kokku seadnud Märjamaa Päästekomando mehed. Fantaasiarohke oli erinevate võimlemisvahendite kasutamine, mille hulgas oli traditsioonilisi matse ja trampoliine (spordiklubi TREFOIL), hantleid (tantsutrupp MODUS), keppe (Tallinna Lasteaed PÄIKENE), aga ka täiesti ootamatuid nagu ämbrid (Harkujärve Lasteaed-Algkool), tuli (Märjamaa Päästekomando), toolid ja lauad (*Rose Bruford College* teatrikooli vahetusüliõpilased).

Esinejate hulgas oli ka mitmeid selliseid poiste- ja meesterühmi, kes mitte ainult ei võimle, vaid tantsivad heameelega eesti rahvatantsu, osalevad tantsupidudel, sealhulgas ka selleaastasel meeste tantsupeol. Siit tekkis ootus näha tulevastel turnipidudel muuhulgas rahvalikke etteasteid – siiani pole keegi soovinud esitada eesti akrobaatilisi meestetantse või nende töötlust. Võimlemisest tantsimiseni ja vastupidi on ju tegelikult vaid pisike sammuke ja järjest sagedamini näeb võimlemise-tantsimise vahepealseid esitusi, mida ei oska kummakski liigitada. Tegelikult polegi tarvis liigitada, oluline on tegijate ja vaatajate rõõm! Seda pakub meeste turnipidu ohtralt.

Käesoleval aastal pole aga Turnipidu ainus võimalus meestele oma oskusi võimlemises näidata. 3. juulil 2010 toimub Kalevi staadionil võimlemispidu „Pidu läheb käima“, kus eraldi etteaste on meestele ja poistele. Tere tulemast osa saama!

PIRET TORM-KRIIS

Andunud meesvõimlemise fanaatik, kes sai kustumatu elamuse Turnipeolt

TULEMAS!

KUJUTELDAVAD KEHAD: MAASTIK, MÄLU, KOGUKOND

Sümposion tantsuetenduste, teoreetiliste ettekannete, installatsioonide, ümarlaudade ja õpitubadega.

Tallinna Ülikooli koreograafia osakond kutsub tantsupraktikuid ja -teoreetikuid ühiselt uurima suhteid kehade ja kogukondade vahel, vaatlema, kuidas tants ja kehal põhinevad toimingud lõikuvad rahvuse ja identiteediga pidevalt muutuval üleilmsel maastikul ja majandusväljal. Valikud selles osas, kuidas keha treenitakse, missugust koreograafiat luuakse või esitatakse, kujundavad meie ettekujutust minevikust ja vormivad tulevikku.

Mis teeb kaerajaanist eesti tantsu, millisena kujutletakse ja etendatakse eestlaseks olemist ja selle minevikku, mis ihad laiuvad kaerajaani Euroopasse viimise taga ja kus on see „Euroopa“, mida kaerajaaniga vallutada tahetakse? Nii küsib kultuuriteoreetik Leenu Nigu. Pärimustantsu teistmoodi taaselustamise võimalusi uurib tantsuetenduse „Tantsumasin“ autor ja lavastaja Silver Sepp. Soome folklorist Helena Saarikoski analüüsib nostalgilisi meenutusi ja lugusid vabaõhu-tantsupõrandatelt – Soome 20. saj külaelule iseloomulikest tantsupaikadest. Sille Kapper otsib traditsiooni piire Kihnu tantsukultuuri näitel, nähes neis peegeldumas ka kogukonna sõnastamata tõekspidamisi ning väärtusi. TLÜ magistrant Evelin Lagle küsib, miks on meie kaasaegse tantsu lava üha enam loobumas tantsu traditsioonilise meediumi – inimkeha – kasutamisest.

Kehastatud vestlustesse on plaaninud oma teemad tuua kunstnikud ja uurijad Eestist, Soomest, Rootsist, Saksamaalt, Hollandist, Armeenias, Slovakkias, Indiast, Lõuna-Aafrikast, Austraaliast, Brasiiliast, Kanadast, Ameerika Ühendriikidest ja Ühendkuningriigist: Rebecca Alson-Milkman, Sveta Bogomolova, Sarahleigh Castelyn, Sandra Chattergee, Daniel Bear Davis, Heili Einasto, Christopher Engdahl, Fine 5, Ana Flecha, Mita Ghosal, Kate Hunter, Pujita K. Jyoti, Kai Kaljo, Kevin Kane, Philippa Kaye, Michelle Kennedy, David King, Isabelle Kirouac, Hana van der Kolk, Gerhard Lock, Paula Meijerink, Vahram Muradyan, Misha Myers, Kristina Paabus, Rebecca Pappas, Cid Pearlman, Lazlo Pearlman, Candice Salyers, Gretchen Schiller, Maira Spanghero, Alexis Steeves, Ernest Truly, Kadi Tudre, Stephanie Tuley, Robert Wechsler.

Sümposion toimub 13.-15. mail Tallinna vanalinnas. Ühes mõtlema oodatakse kõiki, kellele on tähtis tants ja selle roll mineviku, oleviku või tuleviku Eesti elus.

Täiendav info tulekul.

SILLE KAPPER, TLÜ tantsajaloo teadur

ESIMENE ÜLERIIGILINE RAHVAMAJADE MESS

Eesti Rahvamajade Ühingu eestvedamisel kogunevad 23.-24. aprillil Salme Kultuurikeskusesse esimest korda ajaloos rahvamajade esindajad üle Eesti. Messi eesmärk on tutvustada rahvamajade tänaseid võimalusi uutele ja vanadele partneritele, ka neile, kes rahvamajade tegevusest seni midagi ei teadnud.

Eestis on ligikaudu 350 rahvamaja põhimõttel tegutsevat kultuuriasutust suurtest kultuurikeskustest kuni külamajadeni, kelle igapäevane tegevus paikkondliku kultuurielu hoidjana on hindamatu. Rahvamajades luuakse igal aastal tuhandeid kultuurisündmusi, millede tutvustamine on üks messi eesmärkidest.

Eesti Rahvamajade Ühing loodi 2007. aastal eesmärgiga väärtustada rahvamaju Eesti kultuuritraditsioonide hoidmisel ja arendamisel. Ühingusse kuulub 130 liiget.

Lisa: Jüri Peetson, rahvamajade messi projektijuht, 511 3053

KOOLITUS RAAMATUPIDAMISEST

Efektiivne aastaaruanne 9. aprillil Tallinnas.

2010. aastast muutuvad mittetulundusühingute aastaaruanded registris avalikkusele kättesaadavaks. Ajal, mil huvi ühenduste tegevuse ning selles oma teadmiste, oskuste ja rahaga kaasalöömise vastu on pidevalt tõusmas, on hea aastaaruanne ühendusele suurepärane võimalus oma töö tulemuste tutvustamiseks.

Hea aruanne annab kindlust nii rahastajatele kui ka vabatahtlikele, samas kui kehv aruanne võib nende poolehoidu hävitada. Koolitusel käsitletakse nii tegevus- kui ka finantsaruande koostamist ja mõjuvat vormistamist. Koolitusel osalenud oskavad kasutada aastaaruannet kasuliku vahendina oma organisatsiooni tulemuslikkuse hindamisel.

EMSLi ja KÜSKI korraldatavale koolitusele oodatakse eelkõige **avalikes huvides tegutsevate ühenduste juhatuse liikmeid ja tegevjuhte**, kes peaks vastutama nii rahalise poole kui tegevusaruande sisukuse eest.

Koolituse ülesehitus:

Tegevusaruande koostamine

- Mida on ühendusel ja kolmandal sektoril tervikuna võita headest aruannetest
- Kuidas mõõta organisatsiooni tulemuslikkust
- Kuidas vormistada oma aastaaruannet innustavaks ja loetavaks
- Visuaalne kommunikatsioon: ütle seda graafikutega!

Finantsaruande koostamine

- Muudatused aruannete registrile esitamisel
- Enamlevinud vead finantsaruannete tõlgendamisel ja koostamisel

Koolitajateks on EMSLi juhataja Urmo Kübar ning mittetulundusühenduste finantsplaneerimise konsultant Saima Mänd. Lisaks loenguvormis teooria esitamisele toimub aktiivne arutelu osalejatega ja rühmatööd praktiliste näidetega. Koolituse maht on 8 akadeemilist tundi.

Koolitus toimub reedel 9.aprillil kl 10-18. Kohast teavitatakse juba registreerunuid. Registreerimise aadress on kysk@kysk.ee.

Osavõtumaks 150 krooni, mis tasutakse registreerimisejärgselt arve alusel.

Lisa: Elina Kivinukk, EMSLi koolitusjuht - elina@ngo.ee

ÄRA LASE PILLIL HÄÄLEST MINNA

31. märtsil algusega kell 21 on Viljandi pubis Tegelaste Tuba (Pikk tn 2b) taas koos pilliklubi. See koguneb iga kuu viimasel kolmapäeval. Oodatud on nii uued liikmed kui ka need, kelle jaoks on klubis kaasalöömine saanud juba harjumuseks.

Pilliklubi on mõeldud kõigile, kel soov lõõgastuda hea muusika saatel. Tulla võib niisama uudistama ja kuulama kui ka ise musitseerima ning uut repertuaari koguma. Lugude mängimine ja õppimine toimub kuulmise teel, jämme käigus - just nii, nagu seda ikka läbi aastasade on tehtud.

Eestvedaja Cätlin Jaago rõhutab, et sõna „klubi“ ei tähenda pilliklubi puhul kinnist ringi, milles kehtivad ranged reeglid ning kus tuleb igakuiselt liikmemaksu tasuda. „Tegelikult on see niisama tore koosmängimise võimalus tudengitele ja teistele, kes armastavad elavat muusikat ja soovivad oma oskusi teistelt õppides täiendada.“

Lisa: Cätlin Jaago, catlin@folk.ee

MEENUTADES TÕNU LINDVETIT

Märtsi esimestel päevadel lahkus meie hulgast pärast pikka rasket haigust, meie armastatud õpetaja ja tantsujuht Tõnu Lindvet.

Tõnust kirjutades tuleb meelde väga palju mälestusi, millest mõned juba legendiks muutunud ja teada ka neile, kes ise asjaosalised pole olnud.

Meenub üks selle aasta jaanuarikuu pühapäev, kui Tõnu vaatas meie juubelikontserdi pilte ja väga teraselt tegi märkusi tantsijate vale sammu või poosi kohta. Seda hetke sobib iseloomustama Juudi kirjaniku Isaac Babel'i viimased sõnad: "Ma palun ainult üht - laske mul lõpetada mu töö". Raske haigus ei olnud teda murdnud. Ta töötas – ka haigena olid tema mõtted ikka tantsu juures.

Ta oli inimene, kellest õhkuv seletamatu aura haaras sind endaga ja sa järgnesid talle eneselegi märkamata. Tõnut ei teadnud mitte ainult tantsijad, vaid ka nende lapsed, vanemad ja sugulased. Ta sai kõigile omaks.

Tõnu ei lahkunud igaviku teedele kui tundmatu. Tema soovitus oma õpilastele oli - ära püüa saada edukaks meheks, saa parem väärtuslikuks meheks. Ei tea kahjuks Tõnu viimaseid sõnu või mõtteid enne lahkumist. Sellepärast lõpetame ühe teise kuulsa mehe sõnadega: "Minge, minge juba. Viimaseid sõnu ütlevad need, kes enne midagi ei osanud öelda. Teie elage edasi. Pean nüüd minema."

Kolga rahvatantsurühm

HÜVASTI, JOHANNES TAUL

Veebruari lõpupäevil suri 87. eluaastal Eesti pärimusmuusika traditsioonide edendaja, torupillimuusika taaselustaja ja kauaaegne pedagoog Johannes Taul.

Johannes Taul sündis 24. juulil 1922. aastal Riidaja vallas Valgamaal, õppis Tartu Kõrgemas Muusikakoolis viiuli ja Tartu Riiklikus Kunstiinstituudis maali erialal.

1967. aastal lõpetas ta Tartu Riikliku Ülikooli ajaloo- keeleteaduskonna, omandades filoloog, saksa keele õpetaja kutse.

Pikaajalise pedagoogitöö kõrvalt pühendus Johannes Taul kogu oma hingega rahvamuusika viljelemisele, mille kõrghetkeks kujunes ansambli "Torupill" loomine ja juhendamine. Vanemas eas pühendus Johannes Taul laululoomingule ja oma lemmikinstrumendile viiulile. Tema sulest on ilmunud palju laule, millest tuntum "Metsa veerel väike maja".

PALJU ÕNNE

2. 01 Reine Tapp 40
6. 01 Lea Isotamm 60

Järgmine ERRSi Teataja ilmub aprillis.
Kaastööd oodatud 15. aprillini aadressil kadri@errs.ee (Kadri Valner)